

KŘEŠŤANSKÝ ZPRAVODAJ

**Tomu, kdo má hlad, se Bůh zjevuje
jako prostý krajíc chleba.**

**A tomu, kdo má v srdci lásku,
se Bůh dnes zjevuje
jako narozené Dítě.**

Heřmanův Městec
Vánoce 2017

PROSBA

Jana Flídrová

Obejmi mne tichem - Advente,
když přicházíš vrátky podzimními.
Zklidni mé nitro,
rány, co drásají a pálí ...

Obejmi mou duši -
jak dým z komínů
objímá střechy stájí.

Vejdi dál,
pokojem zahal můj dům
a pomoz mi dojít k Vánocům.
Ryzím!

*Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“...
Když odešli, hle anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil.“...*

Mt 2,1-23

Veliká radost mudrců ze setkání s narozeným králem i hněv oklamaného Heroda, pláč matek vyvražděných dětí a úzkost uprchlíků. To všechno patří k Vánocům. Sotva zrozený král uprchlíkem. To napětí patří k Vánocům. Do toho napětí se rodí Spasitel. Tohle napětí úcty a radosti s ponížením a ohrožením ho provází od narození až na kříž. To nám připomíná evangelista Matouš.

Právě touto cestou ale Hospodin podivně uskutečňuje to, o čem zpíváme ve známé vánoční písni: Člověčenství naše ráčil vzít na se... Tak, že to dítě betlémské na sebe bere od počátku úděl uprchlíka, člověka od narození ohroženého zvlášť tyrana - úděl mnoha lidí, kteří jsou na tom i dnes podobně. Děti mimo teplo a bezpečí svého domova. Lidé, kteří jsou teď o vánocích někde v cizině, protože museli ze své země a ze svého domova utéct kvůli přírodním katastrofám nebo před despoty. Proto si važme domova! A pamatujme na ty, kteří strádají bez domova a jako uprchlíci. Pamatujme, že Ježíš Kristus jako dítě byl mezi nimi. A že ho v takových můžeme potkat i dnes - jak nám to sám řekl včas a předem.

To, co udělal Herodes, zatímco byl už Ježíš s Josefem a svou matkou v Egyptě, je hrozné. Ale i to patří k Vánocům, říká Matouš. Vždyť do světa takových šílených zločinů, absurdních událostí, matek k neutěšení pro své děti,

se narodil Boží syn. Hospodin nám nemohl jasněji vzkázat, že se s takovými Herody a jejich zločiny nesmíří. Ale vzkazuje nám to tak podivně, tak strašně lidsky. Tím, že před takovým zločinem musí sám své dítě zachránit, aby jeho Syn mohl uskutečnit jeho vůli a aby se mohl stát poslední nadějí těch betlémských chlapců i všech zničených lidských životů. Člověčenství naše...

V tom příběhu ohroženého dítěte přece není Herodes při vší své moci, záludnosti a krutosti rozhodčím a režisérem! Dítě Boží při vší poníženosti a ohroženosti v jeho moci není! Herodes, jako každý tyran, nakonec skoná a i když ho vystřídá jiný jemu podobný, Ježíš se s rodiči vrací, aby, až přijde čas, vykročil k dílu podle Boží vůle. K dílu, v němž od narození člověčenství naše ráčil vzít na se - pro naději a spásu všech ohrožených a ponížených, všech ztýraných i zahubených, pro naději nás všech.

Smíme slyšet dobrou zprávu o tom, že na svět v Božím dítěti přišla jiná moc, než je ta herodovská. Moc, která bere na sebe bídu bezmocných. Moc, která nechce druhé ovládat a sebe vyvyšovat, ale přemáhá zlé osobní solidaritou a obětavostí. Moc, která druhé nevyhání z domova, z mysli, ze srdce, ze vztahu, ze života, ale naopak je přijímá a zve do svého domu, do své rodiny, do svého srdce.

Z toho se ve vánočním čase těšme a ve spolehnutí na tuto moc, kterou do světa vnesl Ježíš, vstupme i do nového roku.

Jan Plecháček

CO ZNAMENÁ PROŽÍT VÁNOCE?

V současné době jako bychom je prožívali vlastně před Vánoci. V médiích, která přece jen ovládají naše uvažování, jsou Vánoce především propagací toho, bez čeho se nelze obejít, co musíme koupit. I vánoční zpěvy, které zaznívají předčasně, nám připadají spíše jako zvuková kulisa. Kromě toho nenacházíme o mnoho víc.

Prožití svátků také spojujeme s představou dobrého jídla. Když pozorujeme ty, kdo pokrmy připravují, nebo je sami připravujeme, často si v průběhu přípravy pomyslíme, nebo nahlas řekneme - ještě by to něco chtělo! A je na kuchaři nebo hospodyňce, aby poznali, co chybí a potřebné dodali.

Tato téměř dennodenní zkušenost nám může být pomocí, abychom poznali, že i Vánocům může ještě něco chybět a hledali to, co jim dává pravý smysl!

Doposud jsme sledovali způsob myšlení a prožívání Vánoc ve většinové společnosti současné doby. Těšíme se na společenství rodiny, dárky, ale nechybí nám někdo nanejvýš důležitý?

Kdybychom to vyjádřili dnes často užívaným slovním obratem - o čem jsou Vánoce - musíme říci jediné: o příchodu Boha mezi nás! A jsme schopni vzít tuto skutečnost opravdu vážně? Vidět v ní tu jedinou podstatu? Teprve z ní vyrůstá naše láskyplné společenství. Vánoce začaly opravdu ve chvíli, kdy posel Boží pozdravil dívku slovem: „Raduj se Maria, milosti plná.“ Bůh je s tebou. To je nejhlubší důvod radostného setkání s Bohem. Bůh není daleko, není neznámý, stává se dokonce dítětem, člověkem!

Pro lidi té doby, myslíme na pohanské národy především v řeckém prostředí, nebylo jasné, zda Bůh je dobrý nebo zlý. V představách, že bohů je více, bylo obsaženo, že mohou spolu soupeřit; ke komu se tedy přidat?: Byl to život ve strachu z nebezpečných démonů.

A nyní Maria a spolu s ní my všichni slyšíme: „Raduj se,“ Bůh je dobrý a miluje nás, chce naše dobro. Potřebujeme tuto radost stejně tak dnes, kdy víme nebo se setkáváme s nejrůznějšími nebezpečími a utrpeními tohoto současného života. Bůh je zde, nic nemůže uniknout jeho spravedlnosti.

Maria slyší ujištění: „Neboj se...!“ A s důvěrou odpovídá: Jsem připravena vykonat to, co Bůh žádá. Jako pak i její Syn: „Přišel jsem sloužit!“ To je ten radostný důsledek Vánoc jednat ve spojení s ním, a tak přinášet trvalou radost těm, jimž ji darujeme, a toto darování bude zároveň trvalou radostí naší vlastní.

P. Josef Smola, děkan ŘK

*I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí,
protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.*

Lukáš 2,7

Bohuslav Reynek

Stopa

*Zachvěl se krajem první sněh,
veliké hvězdy do haluzí kreslí.
Slibuje radost dětských Půlnočních
těm, kteří tíhu touhy nesli.*

*Díváš se. Duše neví kam,
v plachosti pátrá, popaměti kráčí,
vrací se věrně k žalu pasekám
po vůni listí, po pěšince ptačí.*

*Pěšinka ptačí náhle ustává,
pták vznesl se a zůstala jen bílá,
bolestná krása, divá dálava,
v níž stopa Návratu se objevila.*

Milé sestry, milí bratři, přátelé,

nastal čas vánoční, evangelní příběh nám velmi jemně naznačuje, že pro Marii, Josefa a jejich právě se rodícího synka to tehdy znamenalo veliké strasti, problémy, nepříznivou situaci, nejistotu...

I v dnešní době jsme svědky podobných životních příběhů. Mnoho rodin na různých místech světa se ocitá na cestách, aby ochránilo vlastní existenci a potýká se také s nedůvěrou a nenávisťí okolí.

Letošní výstava betlémů v našem městě mne vedla k zamyšlení nad idylou, která vyzařuje z krásných děl umělců, ať již starších či současných. Podobně jako v pohádkách si člověk chce svět činit lepším a snesitelnějším.

Evangelista i básník hovoří o tom, že život nám přináší obojí, dobré i zlé, ale Betlémská zvěst, „stopa Návratu“, je pro nás onou nadějí, která dokáže potěšit srdce a dát nám i novou sílu do dní nového roku 2018, který zanedlouho přivítáme.

Nejcennější pro nás navzájem jsou dny, které smíme prožívat v klidu a v rodinném prostředí, chvíle setkání s našimi blízkými a přáteli... važme si těchto okamžiků, milé sestry a bratři.

Do nového roku 2018 Vám všem přeji Boží požehnání, pevné zdraví, přátelské vztahy a mnoho radosti a štěstí.

Alena Tučková, CČSH

VÁNOČNÍ PROMLUVA

Vánoční noc vždy znamenala a zdá se mi, že doposud znamená pro převážnou většinu našeho obyvatelstva okamžik zastavení či ztišení. Lidské srdce se zastavuje nostalgií nás starších, srdce dětí se plní radostí a my ostatní je pozorujeme. O tom svědčí obliba pohádek, čas her, zpěv vánočních koled atd. Jako bychom chtěli alespoň na chvíli být dětmi. To, co prožíváme v nitru, vyzařuje z našich tváří a zářících očí někdy i trochu zalitých slzami. Je to poezie zastaralá, konzervativní, naivní, či jedním slovem, do naší doby nepatřící. Copak není znamením naší doby Santa Claus a zbožím překypující super či hypermarkety? Nebo pro milovníky zimních sportů neznamená více Děda Mráz?

Ale teď trochu vážněji. V adventní době jsem se dočetl, že patříme mezi osm hospodářsky nejúspěšnějších zemí světa. Nejsem odborník a nevím nakolik je tento odhad věrohodný, ale zcela jistě patříme k těm zemím, kterým se vede dobře. Co však je zarážející, že patříme mezi nejnespokojenější obyvatele planety. Jsme tedy ti největší mrzouti či frflalové? Myslím však, že celý problém je někde jinde a naše našťvanost a nejistota mají oprávněný základ.

Prorok a básník Izaiáš (Ješajahu) nás přivedl do poloviny osmého století před Kristem, do situace, která mi připomíná druhou světovou válku s heydrichiádou. To je ta tma, v které tápe tamější lid. Do této tmy září veliké světlo, lidé nereptají a nezmatkují, ale probouzí se v nich naděje a z ní radost. Co je zdrojem této radosti? Není to jejich důvěra, která vyvěrá z víry a poznání smysluplnosti života a lidského osudu? Obě části Bible, starší (židovská) a mladší (křesťanská, ale také původně židovská), se teprve později, díky apoštolu Pavlovi, stanou pokladem národů celého středomoří. Obyvatelé středomoří přijmou Bibli za svou. Obě zmíněné části začínají pojmem slova, či loga, vycházejí z principu, který je počátkem, tvůrcem řádu, logického pořádku, který objevujeme a žaseme nad ním, nad zákony přírody a všehomíra. Napadají mě slova italského fyzika, který řekl: „Posláním víry totiž je - telegraficky řečeno - že existuje jakási logika, která vládne světu. Pokud by tato logika neexistovala, nemohl bych zjistit vůbec nic, ani nukleární antihmotu, ani efektivní energii, ani

jiné věci. Poselství vědy je to, že jsme dětmi jisté logiky a nikoliv chaosu! A jsme-li dětmi logiky, kdo je jejím autorem?!“ Znovu se setkáváme s pojmem dítěte ale také i vazbou, kterou má člověk, či lidstvo od svého dětství, od počátku své existence. Také poslední verše z proroka Izaiáše hovořily o dítěti, o jeho narození. Říká nám, že může naplnit naše naděje a zbavit nás našich obav a nejistot.

Žák již zmíněného apoštola Pavla, původně židovského rabína, řecký lékař Lukáš nám v evangeliu řekl totéž, ale po necelých osmi letech od Izaiáše za vlády římského císaře Augusta. Tomu dítěti později říkali Rabbi Jehošua z Nazareta. Jeho jméno znamená: „Jahve, tj. Ten který Je, je autorem jisté ‚logiky‘ vesmíru, univerza, a může a chce nás zachránit“. To je český překlad jména Jehošua - Ježíš.

Co požaduje od nás? Nebát se, věřit svému rozumu a svědomí, přijmout jeho poselství, jeho zákon o lásce k Bohu a člověku. Obracejí se na nás jako na dítě, protože lásce jsme se naučili v lůně své matky, pod jejím srdcem. A tak máme na svět hledět srdcem, srdcem dítěte, které nepočítá, ale také se nebojí, protože věří své matce, později také svému otci. Tak se zrodily naše Vánoce, ty nejradostnější svátky na světě. Jsou opravdu naše, budou naše, když znovu najdeme logiku naší identity.

Z Homilie Dominika kardinála Duky OP o půlnoční 24. 12. 2016, katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha

***Požehnání bud' s tebou,
požehnání zářícího světla,
světlo kolem tebe
i uvnitř tvého srdce.
Ať ti září svit slunce
a zahřívá ti srdce,
až začne hořet
jako velký oheň z rašeliny
a cizinec přistoupí k tobě,
aby se od něj ohřál.
Ať z tvých očí září požehnané světlo
jako dvě svíce
v oknech tvého domu,
které zvou poutníka,
aby uvnitř hledal ochranu
před bouřlivou nocí.
Kohokoli potkáš,
až půjdeš cestou,
ať ho zasáhne tvůj laskavý pohled.***

Staré irské požehnání

Vážené setry, vážení bratři, přeji Vám, Vaším rodinám a blízkým požehnané vánoční svátky, pevné zdraví a mnoho radostných dní v roce L. P. 2018.

Zdenka Sedláčková, CČSH

KUDY PUTUJE BETLÉMSKÉ SVĚTLO?

Světlo pokoje z Betléma rozžehl přesně čtyři týdny před Vánocemi v chrámu Božího Narození dvanáctiletý chlapec Tobias Flachner. Letos připadla čest nominovat dítě Betlémského světla hasičům z obce Hochburg-Ach v okrese Branau. Člena dětského hasičského oddílu pak 24. listopadu čekala cesta do Betléma s výpravou hornorakouského rozhlasu, a to přímo do jeskyně Narození Páně. Odtud přivezl světu novodobý symbol Vánoc - Betlémské světlo.

V betlémském kostele na něho čekaly stovky poutníků z různých zemí. „Dobrý den, otče, jsem chlapec z Rakouska a přijel jsem pro světlo z Betléma,“ představil se Tobias pravoslavnému duchovnímu, který mu předal svíčku a sestoupil sním do podzemí chrámu, kde v jeskyni Narození hoří olejové lampy. Chlapec na místě poklekl a připravil lampu k zapálení světla.

„Byl to velmi krásný moment v mém životě, na který nikdy nezapomenu,“ dodal Tobias novinářům. Poprvé v životě letěl dopravním letadlem. Na této výjimečné cestě ho doprovodila jeho matka Silvia. Na letišti v Linci na něj pak čekala sestra, prababička a děda a hasiči. Lampu se světlem pak předal Tobias redaktorům rakouské rozhlasové a televizní stanice ORF, která už 31 let Betlémské světlo do celé Evropy šíří.

Ekumenická bohoslužba, na kterou se pro betlémské světlo do Vídně vydali skauti z celé Evropy, proběhla v sobotu 16. prosince v katolickém kostele sv. Františka na náměstí Mexikoplaz. Ještě ten večer přivezli čeští skauti betlémské světlo do Brna a odtud se rozvezlo po celé vlasti.

Katolický týdeník 50/2017, zkráceno

BŮH SE NEVNUCUJE SILOU (PAPEŽ FRANTIŠEK)

Jesličky nám říkají,
že Bůh se nikdy nevnucuje silou.
Z jesliček k nám promlouvá Boží něha.
Nazíráme v nich Boží milosrdenství,
které se stalo tělem,
aby pohnulo naším srdcem.

Když stojíme před jesličkami, rozjímáme o Božím milosrdenství. Jesličky nám připomínají, že Bůh ve svém velikém milosrdenství sestoupil k nám, aby s námi navždy zůstal. Jesličky nám dále říkají, že Bůh se nikdy nevnucuje silou.

Kvůli naší spáse nezměnil dějiny a nevykonal žádný mohutný zázrak. Přišel ve vší prostotě, pokoře a mírnosti.

Často si myslíme, že dějiny jsou ovládané střídajícími se mocnostmi a určovány tržní ekonomikou a obchodem. Bůh Vánoc je však Bohem, který „zamíchává karty“. A činí tak s oblibou. Jak to řekla Maria ve chvalozpěvu Magnificat: „Pán mocné sesazuje z trůnu a povyšuje ponížené, hladové sytí dobrými věcmi a bohaté propouští s prázdnou (srov. Lk 1,52-53)“.

Bůh nemiluje velkolepé revoluce dějinných mocipánů a neužívá kouzelnickou hůlku, aby měnil situace. Stává se malým dítětem, aby nás přitáhl láskou, aby se dotkl našich srdcí svou pokornou dobrotou, aby svou chudobou otrásl těmi, kdo se namáhají hromaděním klamných pokladů tohoto světa.

Právě takto smýšlel František z Assisi, který zavedl tradici stavby vánočních jesliček. František. Z Assisi chtěl vzpomínat na narození betlémského Dítěte, abychom vytušili, v jakých nesnázích se toto novorozeně ocitlo, když mu chybělo vše potřebné. Z jesliček k nám promlouvá Boží něha. Nazíráme v nich Boží milosrdenství, které se stalo tělem, aby obměkčilo náš pohled a pohnulo naším srdcem.

O Vánocích nám Bůh dává všechno. Svého Syna, dar všech darů, který nám přináší spásu. Bůh, který nás přichází spasit, nenachází lepší způsob, jak to učinit, než putovat spolu s námi a žít náš život.

Zpracováno podle papeže Františka 18. a 20. 12. 2015 - zkráceno
(zdroj: <http://vanoce.vira.cz/>)

VÁNOCE

Křesťan má mít naději, proto se přece Pán narodil v chudé stáji - aby přinesl naději. Narodíme se a umíráme a nad tím nemáme žádnou kontrolu. Ale důležité je to, co je mezi tím. A my můžeme slavit Vánoce.

- * Když se ráno probudíme s touhou milovat Boha a s ním všechny lidi, které potkáme - tehdy jsou Vánoce.
- * Když nás někdo urazí, pomluví, poníží a my mu odpustíme, zapomeneme a nabídneme pomocnou ruku - tehdy jsou Vánoce.
- * Když rozdáváme úsměv, laskavé slovo, porozumění pro druhé - tehdy jsou Vánoce.
- * Když si najdeme čas vyslechnout druhého, i když to třeba není zrovna ten nejlepší přítel, na kterého máme právě náladu - tehdy jsou Vánoce.
- * Když ulehčíme práci bližnímu, věnujeme mu svou pozornost a čas - tehdy jsou Vánoce.
- * Když včas zadržíme nevlídné slovo, pomluvu, lež - tehdy jsou Vánoce.
- * Když se zřekneme své pýchy a sobectví - tehdy jsou Vánoce.
- * Když nebudeme vykřikovat „Pane, proč zrovna já?“, ale ochotně odpovíme „Ano“, - tehdy jsou Vánoce.
- * Když vyslyšíme volání trpících, ubohých a opuštěných - tehdy jsou Vánoce.

Naší povinností je slavit Vánoce. Každý den. Protože existuje nekonečně mnoho způsobů, jak utrácet čas, ale ani jeden, jak jej vrátit zpátky.

Dopisy nemocným 2/2017

VÁNOCE A ČOKOLÁDA

K vánočním svátkům patří dobré jídlo, dobré pití a dobré cukroví. A v předvečer slavnosti Panny Marie, Ježíšovy matky (na Silvestra), bych vám rád vyprávěl jeden „sladký“ příběh, který nepochází z říše pohádek, ale ze skutečného života.

Na severu Itálie se v roce 1925 narodilo miminko - chlapeček, který dostal jméno Michele. Pokud vám toto jméno zatím mnoho neříká, tak jako malou nápovědu prozradím jeho celé jméno: Michele Ferrero. Jeho otec Pietro Ferrero založil malou rodinnou firmu Ferrero company, a když toto malé pekařství převzal syn Michele, tak se postupem času rodinná firma rozrůstala, a to až do té míry, že v roce 2015 se ze skromného obchůdku stal druhý největší cukrářský koncern na světě. Michele Ferrero se stal nejbohatším mužem v Itálii a jeden z průzkumů jej v roce 2014 označil jako dvacátého nejbohatšího muže planety Země... Zajímalo by vás, jak to všechno začalo?

Na počátku tohoto velikého úspěchu stojí malý experiment. Michele Ferrero jednoho dne smíchal oříškovou čokoládu s rostlinným olejem, a tak světlo světa spatřila oblíbená Nutella. Další úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat a brzy se objevila Kinder čokoláda, Kinder vajíčka, Ferrero Rocher a dokonce i Tic Tacs.

Nyní bych očekával, že jste na zmíněné dobroty dostali chuť a že bažíte po poznání, co tím vším chtěl básník říci? No, alespoň to druhé bych rád uspokojil...

Totíž tento úspěšný muž, Michele Ferrero, si po celý život zachoval upřímnou skromnost a také hlubokou úctu k Matce Boží, Panně Marii. Za celý svůj život, který mimochodem trval dlouhých 89 let, poskytl novinářům pouze jeden jediný rozhovor. A v tomto rozhovoru se ho přirozeně ptali na tajemství jeho úspěchu a on, když odpovídal tak mluvil o třech tajemstvích jeho firemní politiky.

Nejzajímavější je jeho třetí tajemství, a to bych vám rád prozradil... V centru obchodní strategie Michele Ferrera stojí... dvě... ženy...

Jméno první z nich je Valerie. To byla žena v jejich domácnosti, která rozhodovala o každodenních nákupech a také malého Michele rozmazlovala, a byla to právě ona, kdo úspěšného výrobce přivedla na myšlenku mléčných čokolád pro děti.

A jméno druhé ženy, která stojí za jeho úspěchem, je Panna Maria. On sám říkal, že bez ní by nedosáhl ničeho. K ní se modlil každé ráno a do jejích rukou svěřoval své obchody. Každý rok putoval do Lurd a k této pouti zval i své zaměstnance. Dokonce jedna z firemních legend vypráví, že tvar Ferrero

Rochers byl inspirován tvarem lurdské jeskyně. A ve všech kancelářích jeho firem po celém světě stojí bílá socha Panny Marie, která drží zlatý růženec. Michele Ferero se snažil ostatním pomáhat a to bez famfár - stylem: pomoci a nenápadně zmizet...

Vy kročme do nového roku s tou, která byla našemu Pánu Ježíši vždy nejbliže. Ať už v rukou drží malé dítě nebo tělo zmučeného Syna.

Nechtějme po Panně Marii, aby se z nás v novém roce stali úspěšní výrobci čokolády, ale chtějme více! Chtějme a prosme, abychom i na její přímluvu věrně následovali jejího Syna a aby se nový rok stal časem spásy, pokoje a Boží přítomnosti - v našem srdci, v našich rodinách, v našich společenstvích, městech, v naší zemi a na celém světě...

Mgr. Petr Soukal

(promluva v noci ze Silvestra na Nový rok 2017 v kostele Tři Bubny)

XIV. VÝSTAVA BETLÉMŮ ZPESTRILA ADVENTNÍ ČAS V NAŠEM MĚSTĚ

V neděli 17. 12. skončila úspěšná XIV. výstava betlémů v Heřmanově Městci, kterou připravila MO KDU-ČSL ve spolupráci s organizací SPOKUL. Během čtrnácti dnů ji navštívilo v Městské galerii velké množství návštěvníků, kteří obdivovali umění jak současných tvůrců, tak i šikovné ruce a vynikající cit pro lidovou tradici našich předků. Z reakcí návštěvníků je patrné, že bylo na co se dívat i z čeho vybírat ve vánočně laděném prodeji ozdob, betlémů či perníčků. Se zájmem se setkala i expozice v 1. patře galerie, včetně ukázky starých vánočních tradic a také možnost vyzkoušet si zdobení perníků.

V rámci výstavy proběhla též soutěž o nekrásnější vrkoč či polaz, do které se přihlásilo více jak 30 kolektivů i jednotlivců od mateřských škol přes klienty Domova pro seniory až po děti s rodiči či prarodiči. Všechna díla byla vystavena v prvním patře galerie a návštěvníci měli možnost svým hlasem určit vítěze - nejkrásnější vrkoč či polaz z pohledu návštěvníků. Celkem hlasovali 1.003 návštěvníci. A výsledky byly letos kromě 1. místa skutečně těsné. Na 1. místě (305 hlasů) se umístil vrkoč vyrobený dětmi v MŠ Jonášova ul.. Na místě druhém uspěla dvojice - maminka a dcera - Ilona a Elenka Hovorkovy z Kostelce u Heřmanova Městce se ziskem 282 hlasů. Ty v hodnocení odbornou porotou dokonce zvítězily ve volné kategorii. Na třetím místě se těsně s 280 hlasy umístil kolektiv dětí a učitelek MŠ Jiráskova ul. v Heřmanově Městci se svým bezkonkurenčně největším vrkočem. A protože pouze o hlas méně (279) získaly od návštěvníků děti z MŠ z Bojanova, dostaly odměnu také. Všem soutěžícím blahopřejeme, protože i dle hodnocení odborné poroty před zahájením výstavy by si ocenění zasloužila většina přihlášených tvůrců.

Nezbývá, než poděkovat všem, kteří o realizaci a zdárný průběh výstavy zasloužili, a těšit se na další již XV. výstavu betlémů v roce 2019. Celý výtěžek výstavy bude věnován na opravu kulturních památek v Heřmanově Městci.

Věříme, že výstava potěšila spokojené návštěvníky a přispěla k příjemné předvánoční atmosféře v Heřmanově Městci.

Marek Výborný

JIRÍ STRACH O SOBĚ A O ANDĚLU PÁNĚ

... Miluju vigilie, jsem noční tvor, pracuju v noci. Když můžu, vstávám ve čtyři hodiny odpoledne a spát jdu v době, kdy se jiní modlí laudes. V noci nezvoní telefon, žena spí, nikdo mě neruší. Noc má svoje. Vždyť všechny důležité biblické události se odehrály v noci. Andělské zvěstování se odehrálo v noci, Kristus se narodil v noci a v noci taky byl vzkříšen. Jsem přesvědčený, že Pán Bůh záměrně posílá své anděly v noci, aby lidem zvěštovali poselství a inspiraci.

Žiju benediktinským heslem Ora et labora. Modli se a pracuj. Nemodlím se deset Zdrávasů za nějakou věc, mým stylem jsou spíše střelné modlitby. Třeba, když vymyslím různé katolické fórky, vždy se ptám, jestli se jim budou smát ti tam nahoře v nebi. Bůh už není tím starozákonním trestajícím Bohem, ze kterého měli všichni obavy. Přes modlitbu Otčenáš s ním navazujeme úzký rodinný vztah. V rodinách je přece dětem dovoleno dělat si z tatínka občas legraci. A správně fungující otec to tak bere, někdy přímo nahrává na smeč a spolu si pěkně žijí v laskavém škádlení. A já si představuju, že to tak v tom našem křesťanském nebi chodí.

Naše společnost není ateistická. Je anticírkevní. A pokud do ní já třeba filmem Anděl Páně přinesu pocit, že ti křesťané nejsou zase tak zahleděni do sebe a že si ze sebe dokážeme dělat legraci a nebereme se vážně, a že tím způsobím, že se pár lidí zamyslí, pak moje práce měla smysl. Chtěl bych, aby moje práce lidi pohladila a obejmula je, přinesla jim poselství. Moje babička mě taky nevypravovala o ukřižovaném Kristu, ale o malém Ježíškovi. A já u toho přemýšlel, jak to je v nebi zařízené, jak Panna Maria vychovává Ježíška, jak kolem nich skotačí malí andělci a jestli nosí dárky tak nebo tak. Zvolil jsem tedy stejný princip vyprávění příběhu Boha a lidí. Myslím, že tak se dospělému lidskému srdci dostanu nejbliže. Přes laskavý humor je totiž Pán Bůh mnohem dostupnější i lidem, kteří by často zůstali zatvrzelí. Nesmím se však dostat za hranice slušnosti. Proto o každé symbolice musím tisíckrát přemýšlet z různých pohledů. Tak to bylo i v případě Ducha Svatého v podobě holubice. Petronel se k němu modlí a jako odpověď mu přistane na hlavě holubí trus. Nebyl jsem si jistý, zda to lidi skousnou. Ale ta symbolika je krásná. Anděl se přece modlí za sobeckou věc. Vždyť kolikrát se nám každému z nás stalo, že na naši prosbu vyslanou k Bohu, nám byla jako odpověď dána úplně jiná věc, jejíž prospěšnost jsme dokázali ocenit teprve později.

Je to přesně to zrníčko, které dopadá na úrodnou půdu nebo na skálu nebo do trní. Nepředpokládám ovšem zástupy rodin ke křtu. Strnulost a fádnot v kostelích je na škodu. Už proto se papež František tak liší, proto oslovuje tolik lidí. Stejně jako to uměl kardinál Špidlík.

Žiju v této společnosti a musím do ní nějak zapadnout. Nemůžu kázat, že jsem lepší, než všichni kolem. Musím být tolerantní a chápavější. Nesouhlasím

se hříchem, ale měl bych hříšníka milovat. Dělán svoji práci, jsem dělníkem na vinici Páně. Možná vinici okopávám špatně, ale třeba na ní něco přece jen vyroste.

část rozhovoru J. Sršně s J. Strachem, Adalbert 8/2017

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA - ZAČNĚTE S NÁMI NOVÝ ROK OPĚT DOBRÝM SKUTKEM!

Již po sedmnácté se na začátku ledna v našem městě objeví tříkráloví koledníci s prosbou o pomoc potřebným. V loňském roce byli obdarováni rekordní částkou přesahující 110 tisíc Kč. Vážení spoluobčané, za vaši štědrost Vám patří obrovský dík. Ceníme si ji o to více, že si jsme vědomi často velmi nelehké osobní situace mnohých z Vás. Díky Vašim darům byly podpořeny projekty chrudimské charity: pečovatelská a ošetrovatelská služba včetně osobní asistence v celém chrudimském regionu (mimo jiné nákup kompenzačních pomůcek apod.) i podpora projektu Občanské poradny, která zajišťuje bezplatné porady klientům v právních i ostatních životních situacích. Drobná část výtěžku podpořila také humanitární projekty v zahraničí. Obdobný účel bude sbírka plnit i letos s větším důrazem na rozšíření nabídky terénní pečovatelské služby. Chrudimská charita svojí pomocí pokrývá i region Heřmanoměstecka, i proto část letošního výtěžku pokryla náklady na nákup automobilu pro potřeby pečovatelské služby. Proto neváhejte se v případě potřeby na ni obrátit a využít její služby (<http://chrudim.charita.cz>). Věříme, že i letos budete mít své dveře pro koledníky otevřené.

Posláním Sdružení Charita ČR je pomáhat těm nejpotřebnějším, lidem v nouzi bez ohledu na jejich vyznání, rasu nebo národnost. Tříkrálová sbírka je řádně povolena Ministerstvem vnitra ČR. U nás spolupracujeme při zapečetování a rozpečetování pokladniček s Městským úřadem. Sbírka je chráněna proti zneužití, neboť každá skupinka bude mít zapečetěnou pokladničku a vedoucího staršího 15 let, který bude vlastnit průkazku s pověřením generálního sekretáře SCHČR. Pokud by Vás navštívily v těchto dnech osoby bez těchto náležitostí či jinak podezřelé, oznamte toto ihned Městské či státní policii ČR nebo na telefon asistenta sbírky v Heřmanově Městci (732 789 248). Pomůžete tak zabránit zneužití sbírky.

U nás v Heřmanově Městci budou skupinky tří králů navštěvovat vaše domácnosti v sobotu 6. ledna. Předem Vám děkujeme, že nenecháte své dveře zavřeny. Jsme si vědomi, že podobných sbírek je celá řada, ale budeme vděční i za drobné příspěvky. Každá koruna pomůže našim bližním v nouzi jak v České republice, tak ve světě. Pokud by se někdo z čtenářů chtěl zapojit do sbírky jako koledník, budeme rádi. Věk není limitem! Ozvěte se na tel: 732 789 248. Díky za pomoc! Tři králové, kteří nesli dary do Betléma, budou mít také pro Vás připravenou koledu a malou pozornost. Přeji Vám klidné a radostné prožití Vánoc a spolu s Třemi králi na shledanou v novém roce 6. ledna.

Marek Výborný, koordinátor TKS

ADOPCE NA DÁLKU

Projekt Adopce na dálku je v naší farnosti sv. Bartoloměje podporován již od roku 2006. Za toto období jsme podpořili několik dětí, které studium zdárně dokončily, případně, díky studijní podpoře, několik měsíců či let žily jinak - lépe. Díky nemalé podpoře farníků či jiných podporovatelů se také v letošním roce podařilo uhradit školné pro čtyři adoptované děti. Celková výše podpory pro Theresu Mary, Sofii, Musokeho a Amitha činila 24.800 Kč - děkujeme!

Ke dni 14. 12. 2017 je na účtu projektu částka 10.169 Kč, která postačí na vykrytí školného cca pro dvě děti v roce 2018.

O vděčnosti za podporu informovala v Bulletinu ACHA Praha Ancy z Indie:

„Již 12 let mohu studovat díky programu Adopce na dálku®. Jsem ve třetím ročníku univerzitního studia farmacie a čekají mě ještě další tři roky. Do té doby, než jsem získala podporu ve studiu, jsem si vůbec neuvědomovala, jak důležité je vzdělání. Podpora je pro mě inspirací a dala mi odvahu stanovit si vysoký cíl.

Nejtěžší pro mě byly dva roky předuniverzitní přípravy. Bylo to období, kdy jsem měla pocit, že se rozhoduje úplně o všem. Studovala jsem a zároveň pracovala v jednom hostelu. Dostala jsem taky skvělou lekci do života díky tomu, že jsem se odstěhovala od rodičů a žila jsem během těchto dvou let v jiném městě. Zapojila jsem se tam do mnoha aktivit. Minulý rok jsem se dostala spolu s dalšími devíti vybranými studenty z mého ročníku na jednu zdravotnickou konferenci a zúčastnila jsem se soutěže zaměřené na tvorbu plakátů se zdravotnickou tematikou. Za tuto zkušenost jsem opravdu velice vděčná. Program Adopce na dálku® mi dal pocítit mnoho laskavosti v podobě podpory ke vzdělání a také k vyšší životní úrovni. A proto jsem mohla opravdu vyrůst a prožít během těchto let tak velkou změnu. Díky mému vzdělání se teď cítí bezpečněji také má rodina. Neustále na našeho sponzora myslíme a modlíme se za něj. Přestože jsem svého sponzora nikdy v životě nepotkala, hrál v mém životě i v životě celé mé rodiny velkou roli. Je velice důležité mít dobré vzdělání a ne každý si je může dovolit. Bez pomoci programu Adopce na dálku® bych

studovat nemohla a to mi připomíná, že je potřeba pomáhat všem, kteří neměli tolik štěstí jako já“ (Bulletin ACHA Praha č. 11/2017 ze dne 15.11.2017).

Přeji vám radost z narozeného betlémského děťátka a hodně pokoje do roku 2018. Děkuji za každou maličkost - modlitbu, finanční příspěvek nebo čas, které jste adoptovaným dětem věnovali. Velmi si toho vážím.

Helena Polanská

OHLÉDNUTÍ ZA MARTINEM LUTHEREM

Sestry a bratři, ještě jednou chci připomenout letošní 500. výročí světové reformace, která začala působením Martina Luthera. Chci tak učinit výkladem o pěti zásadách reformačního úsilí. 5 x sólo. Vy víte, že sólo je, když někdo zpívá sám. Když někdo hraje sám. Nebo když nějaký pár tančí sám. To je sólo. Pouze on. Pouze ona. Reformace razila pěťici takových „pouze“, samo a nic víc.

To první sólo je:

1. Sola gratia - pouhou milostí

Martin Luther byl velice zbožný člověk. Jeho otec z něj chtěl mít právníka. Luther práva skutečně začal studovat, ale jednou uprostřed volné krajiny zažil strašlivou bouři, při níž složil slib, že vstoupí do kláštera a vydá se na kněžskou dráhu. Svůj slib splnil. Chtěl žít život tak, aby se Bohu líbil. A protože to byl člověk přemýšlivý, stále přemýšlel, jak ještě by měl svůj život vylepšit. Jak toho nabídnout Bohu co nejvíc? Ovšem vrtala v něm pochybnost: dělám opravdu dost? Vždyť stále mám nějaké nedostatky. Už jenom skutečnost, že se takto pochybovačně ptám, znamená, že jsem se mu nedal naplno. Jak získám milosrdného Boha? Po dlouhý čas se Lutherovy úvahy točily v tomto kruhu. Jak se k tomu doberu? A pak k němu jasně promluvalo biblické poselství: **Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků.** Tento objev Martinu Lutherovi změnil život: Bůh mne má rád bez ohledu na moje skutky. Milostí jste spaseni. Z lásky, kterou si nelze koupit žádným svým výkonem. **Život a naději dostáváme zadarmo. Pouhou milostí. Sola gratia.** Což je dobré vědět i v dnešní době plné nároků: život má smysl a hodnotu i bez ohledu na množství výkonů. Z milosti žijeme a z milosti budeme žít navěky.

2. Sola fide - pouhou vírou

Jak ale tuto milost uchopím? Jak se jí zmocním? Jak ji vtáhnu do svého života? I zde nám odpovídá tentýž verš. **Milostí tedy jste spaseni skrze víru.** Spaseni jste milostí, jež je uchopena vírou. **Pouhou vírou - Sola fide.** To je druhé reformační sólo. Naše víra je jako ruka, kterou natahujeme k Bohu. Nepotřebuji si nijak dokazovat, že mne má Bůh rád. V časech dobrých i zlých věřím, že Pán je se mnou. **Neboj se, jen věř,** opakuje se různým způsobem v Bibli. Luther se ohradil proti všemožným představám, že člověk získává Boží milost nějakým svým zařizováním - účastí na obřadech, nákupem odpustků, hromaděním slov či rozdáváním almužen. Obřady bez víry jsou k ničemu. Slova

bez víry jsou k ničemu. Vždyť jednou nastane čas, kdy ničeho takového nebudeme schopni. To už se pak k Boží milosti nedostaneme? Ne. Skrze víru se k nám dostává Boží milost. Je to víra, co dává obřadům, slovům, milodarům jejich moc, přiblížit se Bohu. „My jsme pořád žebráci,“ opakoval Luther s oblibou. Pořád čekáme s nataženou rukou víry, že se Pán Bůh k nám přizná. A on se k nám přizná - ze své lásky. **Milostí tedy jste spaseni skrze víru.**

Třetí reformační sólo zní:

3. Solus Christus - pouze Kristus

K němu připomenu jeden verš z dopisu Římanům. ***Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. (Ř 10,9)*** Na koho se obrátit ve věci spásy? Koho oslovit? Prostředníkem nejmocnějším je Pán Ježíš. Pravý člověk a pravý Bůh - on je původcem naší záchrany. Pro reformátory platilo: když mluvit o spáse, tak jedinečně v souvislosti s Kristem. **Solus Christus.** My už si ani nedokážeme představit, jak rozbujelá byla pozdně středověká pověrčivost. V tehdejší pojetí měl kolem sebe Kristus řadu pomocníků, kteří mu pomáhali konat dílo spásy. A v lecčems byli většími odborníky než Ježíš sám. Nebylo náhodou, že Luther načasoval své vystoupení na předvečer svátku všech svatých. Chtěl nabídnout alternativu k nepřehlednému zástupu světců. **Solus Christus.** Pouze Kristus stačí. Zřejmě všichni víte, že katolíci a protestanti se rozcházejí v názoru na svaté a jejich významu pro nás. Zde se naše pohledy opravdu liší. Ale ne zas tak moc. Evropské katolictví od dob reformace (snad i díky reformaci) vybrousilo své pojetí svatých. Jsou to přímluvci u Boha, nikoliv jacísi náhradní, dodateční spasitelé, jak to namnoze chápal středověký člověk. Pro nás evangelíky jsou světcí dobrými příklady věřících lidí. Luther kupříkladu s velikou láskou psal o Panně Marii. Ale cesta ke spáse vede jenom přes Krista: ***Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.***

4. Sola scriptura - pouze Písmo

Čtvrtá zásada je: **Sola scriptura - pouze Písmo.** Rozumí se pouze Písmo svaté. Zásada pouze Písmo znamená, že s Bibli si vystačíme v otázkách spásy. ***Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti,*** čteme v 2. listu Timoteovi (2 Tm 3,16). Všechno potřebné ke spáse je obsažené v Bibli. Je tak trochu jako slabikář - v něm se také naučíte všechna potřebná písmenka. Už žádná další se nepotřebují přidávat, jenom se z těch stávajících sestavují nové knihy, nové dopisy, nové písničky. Ale základ je dostatečný. Reformace se důrazem na Bibli jako zdroj poznání postavila kriticky k učitelské tradici církve - a začala vytvářet novou. Neboť nedokážeme žít bez tradic. Vždycky na někoho navazujeme, vždy něco předáváme. Ale Sola scriptura je u nás protestantů dodnes platná zásada. Neboť i tu svou tradici konec konců musíme stále poměřovat Bibli.

5. Soli Deo gloria - pouze Bohu sláva.

Poslední sólo. Samému Bohu sláva. Cílem není oslavit člověka, nýbrž Boha. Pánu Bohu vděčíme za život časný i věčný. Proto ho budeme chválit. Reformace vedla k hotové explozi zpěvníků. Tiskly se všemožné zpěvníky pro použití

v kostelech i v domácnostech. A v tomto bodě evangelíci nebyli vůbec originální, protože katolíci nezůstávali nijak pozadu. Mladší Lutherovou současnicí byla Terezie z Avilly, horlivá katolická křesťanka ze Španělska a velká mystička. Ta svou krásnou píseň o důvěře končí slovy Dios solo basta. V samém Bohu máš dost. Je až s podivem, jak oběma jinak rozhádaným stranám záleželo už tehdy na jednom a tomtéž: na tom, aby oslavily Boha. **Soli Deo gloria.** Bůh sám je hoden chvály. Jsem rád, že nás toto sólo pro Boha spojuje. I dnes, tady, když s radostí společně vyznáváme: **Samému Bohu sláva. Sám Bůh stačí. Soli Deo gloria!**

Jan Plecháček, CČE

STŘET GENERACÍ V ČESKU

Díky prodlužujícímu se věku dnes žije vedle sebe v Česku hned šest generací, alespoň podle sociologického členění. Jaké jsou jejich obecné charakteristiky a v čem se liší?

„TICHÁ GENERACE“ (NAROŽENA 1925 - 1945)

Charakteristika: Narodili se v období mezi dvěma světovými válkami. Velmi přizpůsobivá generace, která hrála často druhé housle. Říkalo se jim také „Děti velké deprese“.

Rodina: Vyznávali „tradiční“ konzervativní model - muž vydělává peníze a rozhoduje, žena se stará o domácnost a děti - ty musejí na slovo poslouchat. Tahle generace brzy uzavírala sňatky, brzy měla děti. A málo se rozváděla. I proto, že rozvod jako jediná možnost zániku manželství za života manželů byl v Československu uzákoněn až v roce 1950, do té doby existovaly alternativy dvě - rozvod od stolu a lože (manželé spolu nežili, manželství ale trvalo i nadále) a rozluka (v podstatě rozvod, ale podmínkou bylo naplnění některého z důvodů jako např. cizoložství, odsouzení do vězení na tři a více let, duševní choroba atd.)... Rodiče vychovávali děti autoritativně. Nyní se podobně starají o vnoučata, což u nich vyvolává stavy úzkosti, neboť mají z jejich pohledu málo odpovědnosti a vnoučata zase málo disciplíny a pravidel.

Práce: Jejich přáním bylo strávit celý život v jednom zaměstnání. A celý život měli většinou i stejné bydlení.

Životní heslo: Lojalita

Technologie v jejich dětství: Rádio

Dnes: Je jim 71 až 91 let

GENERACE „BABY BOOMERS“ (NAROŽENA 1946 - 1964)

Charakteristika: V překladu Generační populační exploze, také se jí říkalo „Šťastná generace“. Zčásti idealistická, zčásti tvrdě materialistická a generace narozená po II. světové válce. Její život ovlivňovalo mocenské rozdělení Evropy

na Východ (komunismus, nedostatkové zboží) a Západ (ekonomický růst, éra hippies).

Rodina: Vliv západní sexuální revoluce a rebelie proti tradičnímu pojetí rodiny a autoritě otců se projevil i u nás. Především v zaměstnanosti žen.

Práce: Byli zvyklí pracovat i v sobotu (k zavedení pětidenního pracovního týdne došlo až v roce 1968, byť pracovní soboty byly občas i potom, až do roku 1989), měli dokonalé pracovní návyky a dnes jsou frustrováni z toho, že jejich děti a vnoučata je nesdílejí s nimi.

Heslo: „Buduj vlast, posílíš mír“, ale i „Kdo nekrađe, okrádá rodinu“.

Technologie v jejich dětství: televize, tranzistorové rádio, gramofon, posléze kotoučový magnetofon.

Dnes je jim 52 až 70 let.

Poválečná generace Baby Boomers věřila v tvrdou práci. A přesně takový byl i běžec Emil Zátopek. Čtyřnásobný olympijský vítěz z her 1948 a 1952 trénoval ve vojenských bagančatech, protože razil heslo „Těžko na cvičišti, lehký na bojišti“.

GENERACE „X“ (NAROŽENA 1965 - 1980)

Charakteristika: Cynická a pesimistická generace, sázející na pragmatismus, individualismus a postrádající společný cíl. Mají rádi své jistoty, vadí jim změny. Někdy se jim říká ztracená generace (kvůli touze být zároveň rebelem i boháčem).

Rodina: Jde o potomky z často rozvedených rodin a pracujících matek. V dětství byli kvůli pracovnímu zaneprázdnění rodičů často doma sami až do večera. Sami jsou pak v rolích rodičů velmi úzkostliví. Zároveň ale mnohdy - především kvůli možnosti podnikat po listopadu 1989 - odkládají sňatek i plození dětí na pozdější dobu.

Práce: Vydělávání peněz je pro ně nejdůležitější položka žebříčku hodnot, v roli zaměstnanců si snaží udržet dobré místo, přesčasy loajálně berou jako „normální“, často se potýkají se syndromem vyhoření a pocitem viny, že nemají čas na své děti.

Heslo: „Nevěř nikomu nad třicet, najdi si vlastní cestu a drž se jí“ a „Tvrdě pracovat i hrát“.

Technologie v jejich dětství: Kazetový magnetofon, hudební videoklipy, první počítače a počítačové hry, walkmany.

Dnes je jim 36 až 51 let.

GENERACE „Y“ (NAROŽENA 1981 - 1999)

Charakteristika: Vyrůstali v prostředí permanentní chvály a ujišťování od rodičů, jak jsou výjimeční. Díky tomu jsou hodně narcističtí, mají spoustu

optimismu a mnohdy přehnané sebevědomí. Proto se jim také přezdívá „jájinkové“ (Me ME ME Generation). Vyrostli zároveň v kultuře změn (pád socialismu, nástup internetových technologií), a tak se jich sami nebojí, jsou velmi flexibilní. Žijí rychle, věnují se politickému aktivismu (hnutí jako Anonymous nebo Occupy), nemají rádi klasické hierarchické uspořádání společnosti. Ale pozor, nechtějí měnit svět, jen se chtějí mít dobře. Jde o první generaci s mobilem v ruce, která ráda cestuje, pro kterou je zábava mnohem důležitější než práce a která žije podle seriálu „Přátelé“. Někdy je označována i za generaci peciválů. Zároveň je to první generace - ať jsou z Česka, USA, Austrálie či Japonska, poslouchající stejnou hudbu, sledující stejné filmy. Chodí stejně oblíkaní, jedí ve stejných fastfoodech a zajímají se o stejné věci.

Rodina: Často i v dospělosti bydlí u rodičů či v pronajatém bytě. Neradi se vážou, většinou žijí „na hromádce“ (44 % z nich považuje manželství za překonanou instituci) a jejich druhou (často ovšem hlavní) „rodinou“ jsou kamarádi, s nimiž udržují vztah i prostřednictvím moderních technologií (mobily, internet, komunikátory). Semkli se k sobě, nevěří ani rodině, ani vzdělání, ani kariéře, ani státu - na vše mají ale názor a rádi ho sdělují druhým.

Práce: O práci se nebojí a klidně si řeknou o zvýšení platu. Peníze ale považují nikoliv za cíl, ale jen za prostředek, jak si užívat života - klidně se zadlužují (nechtějí dlouhodobě šetřit, ale užívat si právě teď). Podle průzkumu mezinárodní poradenské firmy PWC byla ještě v roce 2010 pro mladé absolventy univerzit při hledání práce na pátém místě žebříčku preferencí, nyní se propadla až na osmé místo. Na rozdíl od svých rodičů z generace X ochotně mění místa a chtějí v práci měnit zažité postupy. Odmítají pracovat na úkor svých koníčků nebo vztahů s přáteli, odmítají přesčasy i nést v práci riziko. Vyžadují „humanitu“ zaměstnavatelů - zkrácené úvazky, flexibilní pracovní dobu, práci z domova a v zaměstnání „relaxační zóny“ (posilovnu, herní místnosti s playstationy atd.). Vytrvalost a trpělivost pro ně nejsou hodnotou, jediné, co opravdu chtějí, je: být za slušné peníze v pohodě.

Hesla: „Jaký má život smysl?“ „Dá se to najít na Googlu?“ „Kde mám telefon?“ ... „Život začíná po práci“... „Nenech si nic líbit a užívej života“.

Technologie v jejich dětství: Mobilní telefony, discmany a především internet (1992: první www. stránka). Méně se dívají na televizi, více času tráví u počítače a esemeskováním. Pro nezanedbatelné procento z nich je podle průzkumů smartphone s připojením na internet důležitější věcí než auto - při cestě hromadnou dopravou se dá totiž pohodlně surfovat na internetu. Zatímco jejich rodiče při rozhodnutích o nákupech hodně ovlivňuje reklama, generace Y spoléhá spíše na doporučení kamarádů na své sociální síti (podle průzkumu Planet Retail na to jako hlavní zdroj informací spoléhá 39 procent lidí z generace Y). Drtivá většina z nich navíc nakupuje část zboží přes internet.

Dnes je jim 17 až 35 let.

GENERACE „Z“ (NAROZENÁ 2000 - 2013)

Charakteristika: Narodili se v digitálním světě, odmalička jsou na Facebooku (i když museli při registraci zalhat o svém věku), do první třídy jdou s mobilem v kapse a s tabletem v tašce. Všechno si fotí, natáčejí a sdílejí na sociálních sítích. Jejich biblí je kanál Youtube, různé blogy a jejich idoly - youtubeři. Jejich hlavní (a mnohdy jedinou) zábavou je internet. Jsou zvyklí projevovat „natvrdo“ svůj názor, díky diskusím na sociálních sítích jsou od malička hodně otrlí a ničeho a nikoho se nebojí. To, stejně jako malá zkušenost v navazování skutečných sociálních vazeb, vede i k tomu, že generace Z je zároveň mnohem vzteklejší než její předchůdci.

Rodina: Vyrůstají většinou s jedním sourozencem či jako jedináčci. Rodiče se o ně bojí, a tudíž jim (i z vlastní pohodlnosti) nevadí, že potomci tráví veškerý volný čas u počítače. Kamarády mají proto z velké části ve virtuálním světě, některé z nich nikdy osobně ani neviděli (maximálně přes Skype). I proto se téhle generaci přezdívá někdy „kukly“. Jsou ještě větší individualisté než generace Y a vypadá to, že na společnost zanevrou zcela. Státní instituce považují za zbytečné, stejně jako jsou jim cizí pojmy „tradice“ a „národ“. Od generace X zdělili nechuť k rasismu, od generace Y nechuť k sexismu a za sebe přidávají nechuť k nacionalismu.

Práce: Dokážou se rychle adaptovat na nové situace, nezvládají se nadlouho soustředit. On-line generace, která bude pracovat z domova. Na internetu už coby školáci zvládají vše lépe než většina dospělých. Odmalička se učí anglicky, mnohem rychleji dospívají a rychle se i „specializují“. Ve svém oboru budou vynikat, všeobecný rozhled ale považují za ztrátu času. Koneckonců - všechno se přece dá najít na Googlu. Mimochodem - to, že rychleji dospívají, není jen záležitostí chování, ale i biologického vývoje. Puberta u nich přichází dřív. Podle studie Americké akademie pediatrie dokonce o půl až dva roky dříve než před deseti lety. Generaci Z vůbec neláká zaměstnanecký poměr - více jak 70 % z nich plánuje rozjet vlastní byznys. Na rozdíl od generace Y je jejich touhou změnit svět a více než třetina z nich velmi usiluje ve své práci o úspěch. Koneckonců - ještě nezletilí youtubeři, kteří už mají na svém kanálu stovky tisíc odběratelů a vydělávají tak mnohdy násobky toho co jejich rodiče, jsou jasný důkaz.

Heslo: „Žijeme jen na síti“... „Kdo není on-line, je mimo“.

Technologie v jejich dětství: Málo se dívají na televizi, protože ta je „pro starý“. Mimochodem - i Facebook je u nejmladší generace stále méně oblíbený. Na popularitě naopak získávají jiné sociální sítě. WhatsApp, Snapchat, Instagram či Whisper. Důvod? Facebook jim nezaručuje dostatečné soukromí a anonymitu, navíc je otravují stále přísnější pravidla, regulace, stále více reklamy a také to, že vše, co na Facebook dají, tam i navždy zůstane (i když si smažou celý profil, jejich sdílená data a fotografie žijí dál vlastním životem)... Od médií neočekávají zpravodajské informace, ale zábavu. „Když se nudím, jdu na některou z internetových diskusí a provokuju lidi,“ říká typický zástupce generace Z. Na počítači, tabletech a smartphonech stále častěji dávají před vlastním hraním přednost tomu, že pouze sledují, jak počítačovou hru hraje někdo jiný a komentuje to. Budou méně cestovat po světě - také proto, že éra relativního blahobytu západní společnosti končí a ve světě přibývá přírodních

katastrof, válečných konfliktů a terorismu... Ani do přírody moc nechodí. I proto, že ji neznají. Podle zprávy OSN World Urbanisation Prospects žije dnes 73 % Evropanů ve městech, v Severní Americe dokonce přes 80 %.

Dnes: Mladší 16 let.

GENERACE „ALFA“ (NAROZENÁ 2014 - ???)

Charakteristika: Pokud jejich rodiče, především ti budoucí z generace Z, odmítají školu jako ztrátu času, protože vše najdou na internetu, budou zřejmě podobně vychovávat i své děti. Přichází tedy generace bez základních všeobecných znalostí a vlastního názoru, zato absolutně ovládající technologie?

Jistý předobraz příští generace nabízí Japonsko a tamní fenomén Hikimori (Održení) - jde o již téměř 1,5 milionů jedinců (přes 1 % japonské populace), kteří se zcela vyhýbají lidské společnosti, třeba i několik let již nevyšli z domu, ba často ani ze svého pokoje v domě rodičů. Ve dne spí a noci prosedí u počítače. Odmítají pracovat, nechávají se rodiči živit a z pokoje vycházejí jen v době, kdy zbytek rodiny spí. Osmdesát procent těchto samotářů tvoří chlapci.

autor neuveden,

Patřím k té nejstarší G, ale většinu aktivního života jsem prožila s generací, která byla zvyklá pracovat. Proto mi nebylo zatěžko přepsat z internetu pro vás tento dlouhý článek. Není to moc povzbudivé čtení před začátkem nového roku. Jsem zvědavá, co vy na to, přátelé.

vv

CHYSTANÉ KULTURNÍ AKCE V HEŘMANOVĚ MĚSTCI

26. 12. - kostel sv. Bartoloměje 15.00 - 16.00 hod. možnost prohlídky betléma v kostele

16.00 hod. - „**Kouzlo zpěvů vánočních aneb pokoj lidem dobré vůle**“ - vánoční zpěvy a koledy v podání dětí základní školy. Přijďte si spolu s dětmi zazpívat k jesličkám ty nejnámější lidové koledy.

28. 12. - 17.00 - kostel sv. Bartoloměje - Jan Jakub Ryba: Česká mše vánoční „Hej, mistře!“

10. 2. od 20.00 - Sokolovna - **XXVII. reprezentační ples PS Vlastislav** - předprodej vstupenek v TIC v Multifunkčním centru na náměstí

Příští číslo KZ vyjde o Velikonocích

Příspěvek na náklady tisku: 6,- Kč